

BROUMOVSKÝ **BIM**

INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK

CENA – DOBROVOLNÁ ... DĚKUJEME ZA VÁŠ PŘÍSPĚVEK

ROČNÍK 14 - **LISTOPAD** 2022 – ČÍSLO **11**

Naše vlast je v nebi

Zkušenosti z cest po Evropě a USA potvrzují volně dostupné informace o tom, že Katolická církev se těší stále menšímu zájmu z řad vlastních věřících. Prorocká slova mladého profesora Ratzingera z Vánoc 1969 o tom,

že církev se bude umenšovat, dochází k svému naplnění. Slavnost Všech svatých tak je i prezentací naděje na naší straně věčnosti.

P. Martin Lanži

Papežova katecheze: Kniha vlastního života

Drazí bratři a sestry, vítejte a přeji vám dobré ráno! V katechezích těchto týdnů klademe důraz na předpoklady dobrého rozlišování. V životě se musíme vždy rozhodovat, a abychom se mohli rozhodnout, musíme projít cestu, cestu, kterou nazýváme rozlišování. Každá důležitá činnost má svůj „návod“, který je třeba znát, aby přinesla potřebné účinky. Dnes se zaměříme na další nepostradatelnou složku rozlišování: vlastní životní příběh. Znalost vlastního životního příběhu je – řekněme – nepostradatelnou součástí rozlišování. Náš život je tou nejcennější „knihou“, kterou jsme dostali, knihou, kterou mnozí bohužel nečtou nebo ji čtou příliš pozdě, až před smrtí. A přesto právě v této knize člověk najde to, co zbytečně hledá jinde. Svätý Augustin, velký hledač pravdy, to pochopil právě díky tomu, že znovu četl svůj život a všiml si v něm tichých a nenápadných, ale rozhodných kroků Pánovy přítomnosti. Na konci této cesty s údivem poznamenal: „Byl jsi ve mně a já byl venku. A tam jsem tě hledal. Deformovaný jsem se vrhl na krásné tvary tvých tvorů. Byl jsi se mnou, ale já s tebou ne“ (Vyznání X, 27.38). Proto vyzývá ke kultivaci vnitřního života, aby člověk našel to, co hledá: „Vrať se do sebe. V nitru člověka přebývá pravda“ (Pravé náboženství, XXXIX, 72). To je výzva, kterou bych vám všem, dokonce i sobě, rád adresoval: „Vstupte do sebe. Přečtete si svůj život. Přečtete si v sobě, jaká byla vaše cesta. S klidem. Navraťte se do sebe.“

I my jsme mnohokrát zažili Augustinovu zkušenost, že jsme se ocitli v zajetí myšlenek, které nás odcizují nám samým, stereotypních poselství, která nás zraňují: například: „Jsem bezcenný“ – a jdete ke dnu; „Nic se mi neadaří“ – a jdete ke dnu; „Nikdy nedosáhnou ničeho dobrého“ – a jdete ke dnu, a taková je i životní cesta. Tyto pesimistické fráze vás dostanou na dno! Čist svůj vlastní příběh znamená také rozpoznat přítomnost těchto „toxických“ prvků, ale pak rozšířit zápletku našeho příběhu, naučit se všimnout si dalších věcí, učinit ho bohatším, více respektovat složitost a také dokázat pochopit jednotlivé způsoby, jakými Bůh jedná v našem životě. Kdysi jsem znal někoho, o kom lidé,

kteří ho znali, říkali, že by si zasloužil Nobelovu cenu za negativismus: všechno bylo špatné, všechno, a tak vždycky se snažil shazovat. Byla to zatrpklá osoba, a přesto měla tolik předností. A pak si tato osoba našla dalšího člověka, který jí dobře pomáhal, a pokaždé, když si na něco stěžovala, ten druhý jí řekl: „Ale teď, abys to vykompenzoval, řekni o sobě něco dobrého. A on: „Ale ano, ... já mám také tuto vlastnost.“ A postupně mu to pomohlo jít dál, dobře číst svůj život, jak ty špatné, tak ty dobré věci. Musíme číst svůj život, a tak vidět věci, které nejsou dobré, a také dobré věci, které do nás Bůh zasévá.

Viděli jsme, že rozlišování má narativní přístup: nesetrvává u pointy, ale zasazuje ji do kontextu: odkud tato myšlenka pochází? To, co teď cítím, odkud to pochází? Kam mě to zavede, to, o čem teď přemýšlím? Kdy jsem se s tím setkal? Je to něco nového, co mě napadá až teď, nebo jsem se s tím setkal už někdy jindy? Proč je to naléhavější než ostatní věci? Co mi tím chce život říct?

Vyprávění o událostech v našem životě nám také umožňuje zachytit důležité nuance a detaily, které se mohou ukázat jako cenná pomoc, jež nám dosud zůstávala skryta. Například četba, práce, setkání, které jsou na první pohled považovány za nedůležité věci, časem přinesou vnitřní klid, zprostředkují radost ze života a naznačí další dobré podněty. Je nezbytné se zastavit a uvědomit si to. Zastavit se znamená rozpoznat: je to důležité pro rozlišování, je to dílo spočívající ve sbírání těch vzácných a skrytých perel, které Pán rozptýlil na naší půdě.

Dobro je skryté, vždy, protože dobro je skromné a skryté: dobro je skryté, je tiché, vyžaduje pomalé a neustálé prohlubování. Protože Boží styl je diskretní: Bůh rád chodí skrytě, nenápadně, nevnučuje se; je jako vzduch, který dýcháme, nevidíme ho, ale díky němu žijeme, a uvědomíme si ho, až když nám chybí.

Když si zvykneme znovu číst svůj vlastní život, rozvíjíme svůj zrak, zostrujeme ho a můžeme si všimnout malých zázraků, které pro nás dobrý Bůh každý den koná. Když jsme pozorní, všimáme si dalších možných

směrů, které posilují naši vnitřní chuť, klid a tvořivost. Především nás osvobozuje od toxických stereotypů. Moudře se říká, že člověk, který nezná svou minulost, je odsouzen ji opakovat. Je to zvláštní: pokud neznáme cestu, kterou jsme šli, minulost, jsme v kruhu. Člověk, který chodí v kruhu, nikdy nepostupuje vpřed, nemá žádnou cestu, je jako pes, který se kouše do vlastního ocasu, vždycky jde takhle a jen se opakuje. Můžeme si položit otázku: Řekl jsem někdy někomu o svém životě? Je to krásný zážitek partnerů, kteří, když to myslí vážně, si vyprávějí svůj život... Je to jedna z nejkrásnějších a nejmimnějších forem komunikace, vyprávění o svém životě. Umožňuje objevovat věci dosud neznámé, malé a prosté, ale jak říká evangelium, právě z malých věcí se rodí věci velké (srov. Lk 16, 10). Také životy svatých jsou cennou pomůckou při rozpoznávání Božího stylu ve vlastním životě: umožňují poznat jeho způsob jednání. Chování některých světců je pro nás výzvou, ukazuje nám nové významy a možnosti. To se stalo například svatému Ignáci z Loyoly. Když popisuje zásadní objev svého života, přidává důležité upřesnění a říká: „Ze zkušenosti vyvodil, že některé myšlenky ho zanechávají smutného, jiné veselého; a postupně se naučil poznávat rozmanitost myšlenek, rozmanitost duchů, které se v něm hýbou“ (Autobiografie, č. 8). Vědět, co se v nás děje, poznávat, být pozorný.

Rozlišování je narativní čtení dobrých a temných časů, útěch a neútěch, které prožíváme v průběhu života. Při rozlišování je to totiž srdce, které k nám mluví o Bohu, a my se musíme naučit rozumět jeho řeči. Zeptejme se sami sebe například na konci dne: Co se dnes stalo v mém srdci? Někteří lidé si myslí, že zpytovat svědomí znamená skládat účty ze spáchaných hříchů – děláme je – ale je to také otázka: „Co se ve mně stalo, měl jsem radost? Co mi přineslo radost? Byl jsem smutný? Co mi přineslo smutek? A tak se naučíme rozlišovat, co se děje v našem nitru.

www.vaticannews.cz/19.10.2022

16. listopadu, sv. Gertruda, abatyše, † 1302.

Narodila se 6. 1. 1256 v pozdějším Sasko-Anhaltsku, uváděném jako jeden ze 16 států Spolkové republiky Německo. Místo narození není přesně známo a uspořádání státu prošlo změnami. Od pěti let žila v cisterciáckém nebo benediktinském klášteře Helfta**, vzdáleném necelé 4 km od Eislebenu, kde pravděpodobně přišla na svět. Více o jejích prvních letech nevíme, ale klášter byl proslulý tím, že v něm byly vychovávány šlechtické dcery. Učily se zde všem základním dovednostem, potřebným pro běžný život žen.

Benediktinská komunita sester kláštera v saském Rodarsdorfu, založeného r. 1234 Burchardem z Mansfeldu, se v r. 1258 přestěhovala do Helfty, kde tyto sestry byly vedeny jako cisterciáčky.

V tomto klášteře Gertruda získala i důkladné literární a teologické vzdělání pod vedením abatyše Gertrudy von Hackeborn a její sestry sv. Mechtildy (pam. 19. 11.), které pocházely z hraběcí rodiny. Předpokládá se, že dnes vzpomínaná Gertruda se rozhodla pro řeholní život velmi brzy. Oblíbila si literaturu, filozofii

a umění natolik, že kvůli zájmu o ně zanedbávala duchovní život. Vedlo to k tomu, že jí na konci roku 1280 postihla velká vnitřní krize. Gertruda se cítila opuštěná, ztracená, pokořená. Asi po měsíci, s Boží pomocí a velkou důsledností v pokorné službě, nad svou krizí zvítězila.

K náhlému obrácení došlo 27. ledna, kdy sám Ježíš k ní přišel v hlubokém mystickém zážitku. Spojila se s ním poutem nadpřirozené lásky a život s ním jí celou vnitřně proměnil. Bylo to jako výměna srdcí – láska za lásku. Gertruda toužila připojovat se k Ježíšově oběti za spásu světa svými bolestmi a kříži. Její otevřenost Božím milostem způsobila, že Ježíš jí mohl obdarovávat stále více, mimo jiné i stigmaty. Gertruda se stala v uctívání Božského Ježíšova Srdce předchůdkyní pozdější Markéty Marie Alacoque (pam. 16. 10.). Jako třetí ženu, které Ježíš odhalil své Srdce, můžeme vidět sestru Faustýnu Kowalskou (pam. 5. 10.). Ježíšovo Srdce plné lásky je otevřené každému a opakovaně nás zve, abychom pro úctu k němu mohli prožívat tu nejšťastnější věčnost. V mystickém spojení a nazírání to snad jako první poznávala Gertruda a byla ovlivněna natolik, že jí při-

sluší název Veliká. Velcí můžeme být ve skutečnosti pouze láskou, které přemáhá svět.

Gertruda začala údajně psát v lidové řeči krátké úvahy, v nichž vysvětlovala části Písma sv., aby se s prostými lidmi podělila o užitek z vlastního čtení a rozjímání. K napsání dvou rozsáhlejších dílů došlo po těžkém onemocnění v r. 1288. V latině napsala pět knih „Posel Boží lásky“ (Legatus divinae pietatis) a sedm knih „Duchovní cvičení“ (Exercitio spiritualit). Poslední tři knihy z důvodu onemocnění byla schopna pouze nadiktovat.

Zemřela a byla pochována ve svém klášteře jako prostá, světu neznámá řeholnice. Za pustošení kláštera v době reformace zaniklo i označení jejího hrobu.

Po dvou stech letech se o vydání jejich spisů postarali dominikán von Weida s kartuziánem Lanspergerem.

Jako blahoslavená byla zařazena do martyrologia v r. 1678 od papeže Inocence XI. a v roce 1738 papež Klement XII. rozšířil její uctívání pro všechny země.

www.catholica.cz/Jan Chlumský

KOMPENDIUM KATECHISMU:

DESATERO PŘÍKÁZÁNÍ

Sedmé přikázání: *Nepokradeš*

503. Co vyhláší sedmé přikázání?

Vyhlašuje určení, všeobecné rozdělení, soukromé vlastnění osob a respektování jejich majetku a celistvosti stvoření. Církev také nachází v tomto přikázání základy svého sociálního učení, jež zahrnuje správné jednání v hospodářské činnosti a ve společenském a politickém životě, právo na lidskou práci i povinnost, spravedlnost a solidaritu mezi národy, lásku k chudým.

504. Za jakých podmínek existuje právo na soukromé vlastnictví?

Právo na soukromé vlastnictví existuje za předpokladu, že byl získán nebo přijat spravedlivým způsobem a když zůstává první všeobecné určení jmění k uspokojení základních potřeb všech lidí.

505. Jaký je cíl soukromého vlastnictví?

Cílem soukromého vlastnictví je zaručit svobodu a důstojnost osob tím, že jim pomáhá ukojit základní osobní potřeby těch, za které někdo má odpovědnost, a také jiných, kteří žijí v nouzi.

506. Co předpisuje sedmé přikázání?

Sedmé přikázání předpisuje respektovat jmění druhých prostřednictvím uplatňování spravedlnosti a lásky, umírněnosti a solidarity. Zvláště vyžaduje: respektovat učiněné sliby a uzavřené smlouvy; napravit spáchanou křivdu a navrátit neprávem nabytý majetek; respektovat integritu stvoření rozumným a umírněným užíváním nerostných, rostlinných a živočišných zdrojů, které jsou ve světě, se zvláštní pozorností vůči druhům, které jsou ohroženy vyhlazením.

507. Jak se má člověk chovat ke zvířatům?

Člověk se má chovat laskavě ke zvířatům jako k Božím tvorům tím, že se vyhne jak přehnané lásce k nim, tak bezohlednému využívání, především k vědeckým experimentům, konaným za rozumnými hranicemi a s neužitečným utrpením pro zvířata samotná.

508. Co zakazuje sedmé přikázání?

Sedmé přikázání zakazuje především krádež, což je přisvojení si jmění druhého proti rozumné vůli vlastníka. Dochází k tomu také placení nespravedlivé mzdy; spekulováním s hodnotou jmění kvůli zisku na úkor druhých; falšováním šeků nebo faktur. Zakazuje kromě toho páchat daňové nebo obchodní podvody, vědomě poškozovat soukromé nebo veřejné vlastnictví. Zakazuje lichvářství, korupci, soukromé zneužívání společenského jmění, zaviněně špatně provedené práce a mrhání.

509. Jaký je obsah sociálního učení církve?

Sociální učení církve, jako organický rozvoj pravd evangelia o důstojnosti lidské osoby a o jeho sociální dimenzi, obsahuje zásady pro uvažování, formuluje měřítko pro úsudek, poskytuje normy a směrnice pro akci.

510. Kdy církev zasahuje v sociální věci?

Církev zasahuje tím, že dává mravní úsudek v ekonomických nebo sociálních otázkách, když to vyžadují základní práva osoby, společné dobro nebo spása duší.

511. Jaký má probíhat společenský a hospodářský život?

Má probíhat podle vlastních metod v rámci mravního řádu ke službě člověku v jeho celistvosti a celého lidského společenství při respektování sociální spravedlnosti. Má mít člověka za autora, střed a cíl.

512. Co se staví proti sociálnímu učení církve?

Proti sociálnímu učení církve se staví hospodářské a společenské systémy, které obětují základní práva osob nebo

kteří dělají ze zisku výlučné pravidlo či svůj poslední cíl. Kvůli tomu církev odmítá ideologie v moderní době spojené s „komunismem“ nebo s ateistickými a totalitními formami „socialismu“. Kromě toho ve skutečnosti odmítá „kapitalismus“, individualismus a absolutní primát trhu nad lidskou prací.

513. Jaký význam má práce pro člověka?

Práce je pro člověka povinnost i právo, skrze kterou spolupracuje s Bohem stvořitelem. Vždyť pracuje-li člověk s nasazením a kompetencí, uskutečňuje schopnosti vepsané do své přirozenosti, oslavuje dary Stvořitele a přijaté talenty, žije sebe i příslušníky své rodiny, slouží lidskému společenství. Kromě toho práce může být s Boží pomocí prostředkem posvěcení a spolupráce s Kristem na spásu ostatních.

514. Na jaký druh práce má právo každá osoba?

Přístup k jisté a čestné práci musí být otevřen všem bez nespravedlivé diskriminace při respektování práva každého na svobodnou hospodářskou iniciativu a na slušný plat.

515. Jakou odpovědnost má stát ohledně práce?

Úkolem státu je podporovat zaměstnanost, zaručovat svobody jednotlivců a vlastnictví, kromě pevné měny a účinných veřejných služeb; bdít nad uplatňováním lidských práv v hospodářském sektoru. Podle poměrů má společnost pomáhat občanům najít práci.

516. Jaké povinnosti mají odpovědní vedoucí podniků?

Odpovědní vedoucí podniků mají hospodářskou a ekologickou odpovědnost za své operace. Musí brát v úvahu dobro osob, a ne pouze zvyšování zisků, i když ty jsou nutné pro zajištění investic, budoucnosti podniků, zaměstnanost a dobrý chod ekonomické života.

517. Jaké povinnosti mají dělníci?

Musí svědomitě, kompetentně a oddaně konat svou práci, a snažit se řešit případné spory dialogem. Sáhnut k nenásilné stávce je mravně oprávněné, když se jeví jako nezbytný nástroj, vzhledem k přiměřenému prospěchu a berouce v úvahu společné dobro.

518. Jak se uskutečňuje spravedlnost a solidarita mezi národy?

Na mezinárodní úrovni musí všechny národy a instituce pracovat v solidaritě a subsidiaritě, s cílem odstranit nebo aspoň zmenšit bídu, nerovnost zdrojů a hospodářských prostředků, ekonomických a sociálních křivd, vykořisťování osob, hromadění dluhů chudých zemí, zvrácených mechanismů, které brání v rozvoji méně rozvinutým zemím.

519. Jakým způsobem se křesťané podílejí na politickém a společenském životě?

Laičtí věřící přímo zasahují do politického a sociálního života tím, že ožívují křesťanským duchem časné skutečnosti a jako ryzí svědkové evangelia a tvůrce pokoje a spravedlnosti spolupracují se všemi.

520. K čemu inspiruje láska k chudým?

Láska k chudým se inspiruje evangeliem blahoslavenství, Ježíšovým příkladem a jeho stálou pozorností k chudým. Ježíš řekl: „Cokoliv jste udělali pro jednoho z těchto mých nejposlednějších bratří, pro mne jste udělali“ (Mt 25,40). Láska k chudým se uskutečňuje prostřednictvím nasazení proti hmotné chudobě a také proti četným formám kulturní, mravní a náboženské chudoby. Skutky milosrdenství, duchovní i tělesné, četné dobročinné instituce vzniklé během staletí, jsou konkrétním svědectvím přednostní lásky k chudým, která charakterizuje Ježíšovy učedníky.

Rok 2022 ve farních akcích

leden
Tříkrálová sbírka
únor
Farní ples se v roce 2021 konat nebude
2. března
Popeleční středa – začátek postní doby
2. duben
Duchovní obnova v Otovicích (dopoledne)
15. dubna
Velkopáteční křížová cesta v Křinicích (poledne)
17. dubna
Zmrtvýchvstání Páně
3. května
250 let od posvěcení děkanského kostela (biskup Jan)
7. května
Pouť do Vambeřic
26. května
Nanebevstoupení Páně
3. června
Ekumenická bohoslužba
4. června
1. sv. zpověď
5. června
Letnice; Slavnost 1. sv. přijímání
10. května
Noc kostelů
11. června
Farní den (fara Ruprechtice)
16. června
Slavnost Božího Těla
12. – 17. července
Farní tábor
?? července
Jakubsko-Anenský víkend
?? července
Cyklopouť do Nowe Rudy
25. září
biřmování
říjen
Svatohubertská bohoslužba (Martínkovice)
říjen
Farní výlet (TV Noe, FATIMA?)
listopad
Den veteránů; sv. Martin (Martínkovice)

ECCLESIA IN EUROPA XXVI.

Posynodální apoštolská exhortace sv. Jana Pavla II. z roku 2003 biskupům, kněžím a jáhnům, zasvěceným osobám a všem věřícím laikům o Ježíši Kristu žijícím ve své církvi, prameni naděje pro Evropu

Modlitba a život

78. Vedle slavení eucharistické oběti je třeba rozvíjet také jiné formy společné modlitby a pomáhat objevit spojení mezi nimi a modlitbou liturgickou. Obzvláště ať se v souladu s tradicí latinské církve pořádají různé projevy eucharistické úcty mimo mši svatou: osobní adorace, výstav a procesí, které je nutno chápat jako vyjádření víry v trvání skutečné přítomnosti Páně ve Svátosti oltářní. Při osobním nebo společném slavení liturgie hodin, na jejíž zvláštní hodnotu pro laické věřící upozornil II. vatikánský koncil, ať jsou věřící vedeni k tomu, aby viděli její spojení s eucharistickým tajemstvím. Rodiny ať jsou vybízeny, aby dávaly prostor společné modlitbě, a aby tak světlo evangelia ozařovalo celý manželský a rodinný život. Tímto způsobem se bude v naslouchání Božímu slovu utvářet ona domácí liturgie, která bude rytmicky doprovázet všechny rodinné chvíle. Každá forma společné modlitby předpokládá modlitbu in-

dividuální. Mezi osobou a Bohem vzniká onen rozhovor pravdy, který se vyjadřuje chválou, díkyvdáním, prosbou směřovanou k Otci skrze Ježíše Krista v Duchu Svatém. Ať se nikdy nezanedbává osobní modlitba, jež je pro křesťana totéž, co dýchání. Ať jsou věřící také vychováni k tomu, aby znovu objevili pouto mezi ní a liturgickou modlitbou.

79. Zvláštní pozornost má být také věnována lidové zbožnosti. Lidová zbožnost, velmi rozšířená v různých částech Evropy prostřednictvím bratrstev, poutí a procesí na různá poutní místa, obohacuje průběh liturgického roku a inspiruje se rodinnými a společenskými zvyklostmi a obyčeji. Všem těmto formám musí být věnována pozornost prostřednictvím pastoračního rozvoje a obnovy, která jim bude pomáhat rozvíjet to, co je ryčím výrazem moudrosti Božího lidu. Tím je jistě i svatý růženec. V tento jemu věnovaný rok mi leží na srdci doporučení jeho recitaci, protože růženec, objeví-li se znovu jeho plný význam, vede k samému srdci křesťanského života a poskytuje

běžnou, ale plodnou duchovní apedagogickou příležitost k osobnímu rozjímání, k formaci Božího lidu a k nové evangelizaci. Ve věci lidové zbožnosti je třeba stále bdít nad dvojnásobnými aspekty jistých projevů a uchránit před světskými úchyly, před lehkomyšlným konzumismem nebo také před rizikem pověr, aby se udržela v rámci zralých a ryčích forem. Ať se pedagogicky vysvětluje, jak je třeba lidovou zbožnost prožívat v souladu s církevní liturgií a ve spojení se svátostmi.

80. Nemá se zapomínat, že „duchovní a Bohu milá bohoslužba“ (srov. Řím 12,1) se uskutečňuje především ve všedním životě žitém v lásce skrze svobodné a velkorysé sebedarování, a to i ve chvílích zdánlivé bezmoci. Život prodchnutý neotřesitelnou nadějí, protože staví na jistotě, že Bůh je mocný a že Kristus zvítězil, je životem překypujícím Božími útechami, jimiž jsme povoláni utěšovat ty, se kterými se setkáváme na svém putování (srov. 2 Kor 1,4).

Tempus fugit II začíná svou misi

Tento text vznikl cca 10 km nad Atlantikem během říjnového letu z Chicaga. Desetihodinová časová dotace a naprosto zřejmý odstup od každodenních pozemských starostí nabídl prostor pro malou retrospektivu. A jak lze doufat, i perspektivu.

Fotografická výstava TEMPUS FUGIT I vznikla v roce 2013. Díky ní se zrodila dodnes řada aktivních kontaktů s lidmi nejrůznějšího vzdělání a společenského postavení. Šestnáct fotografických plátěných obrazů bylo během let 2013-2019 možné vidět celkem na 30 místech Evropy a USA, včetně Prahy, Mnichova, Bruselu, Paříže, Stockholmu, Varšavy, Ottawy, Chicaga a New Yorku. Čistý výtěžek po odečtení nákladů se překročil sumu 300 tis. Kč. Důležitější jsou však zmiňované kontakty.

Proto fotografická výstava TEMPUS FUGIT II, která navazuje na TEMPUS FUGIT I, zahajuje v říjnu 2022 své turné v Chicagu a Bruselu. Česká katolická mise v Chicagu v osobě tamějšího velkorysého kněze Mons. Dušana Hladíka otevřela TF I cestu po americkém kontinentu. Volba pro někdejší třetí největší české město (po Praze a Vídní) byla vzhledem k po-

válečné misi čechoamerických benediktýnů v broumovském klášteře logická a díky ní jsou farnosti na obou stranách oceánu v stálém kontaktu. Brusel pak představuje pomoc Evropské unie na obnově jedinečného souboru barokních sakrálních staveb. Dnes už neodmyslitelným podporovatel těchto snach je poslanec Evropského parlamentu Tomáš Zdechovský. On sám zahájí turné TEMPUS FUGIT II na Starém kontinentu v úterý 8. listopadu v budově Evropského parlamentu v Bruselu, během které bude rovněž představen kalendář pro rok 2023.

Chicagský monsignor a výrazný evropský politik tak jako by zastupovali ono zmiňované neformální seskupení, mezi kterého členy patří emeritní pražský arcibiskup kardinál Dominik Duka, královéhradecký biskup Jan Vokál, královéhradečtí hejtmani včetně současného Martina Červíčka, vzácní podporovatele z Ministerstva kultury a Ministerstva zahraničních věcí, akademická a odborná obec, laická veřejnost a v neposlední řadě samotní broumovští farnici a někdejší broumovští rodáci a jejich potomci.

Začátek roku 2022 byl pro pandemii covidu-19

těžký. O to více potěšilo všechny podporovatele Broumova lednové rozhodnutí vlády Petra Fialy o prohlášení broumovské skupiny kostelů za Národní kulturní památku. Tento významný milník reflektuje již pátý kalendář s fotkami národních kulturních památek. Autorem fotografií jak výstavy, tak kalendáře je bratislavský fotograf Dan Veselský s chotí Janou. Říjnem 2022 tak začíná pokračování vpravdě nikdy nekončícího příběhu, ve kterém zmiňované fotografie jsou jeho malou, a přece nepostradatelnou součástí. To, z čeho se může těšit široké spektrum veřejnosti, nejsou jenom částečně opravené kostely, ale zvláště vztahy, které vznikly a vznikají díky zraněným kostelům, jak svým názvem CHURCHILL zdůrazňovala první cesta do Chicaga v roce 2018.

Obě výstavy a všech dosavadních pět kalendářů vzniklo díky výrazné podpoře Královéhradeckého kraje. Samotná cesta do Chicaga v říjnu 2022 se pak mohla uskutečnit díky finanční podpoře Města Broumov, obcí Hejtmánkovice, Heřmánkovice, Křinice, Otovice a Vernéřovice, kterým tímto vyslovuji velké poděkování. Před samotnou prezentací výstavy, která proběhla během čtvrtého říjnového víkendu na půdě České katolické mise, došlo k důležitému setkání s generálním konzulem ČR v Chicagu Ing. Jaroslavem Kantůrkem (na fotce uprostřed, vpravo pak Tomáš Hamberger – kurátor výstavy). Výsledkem více než hodinové pracovní schůzky jsou další kontakty na české a německé kraje v USA, kterým bude možné rovněž prezentovat úsilí o obnovu celého broumovského regionu. Vzhledem k aspiracím Broumova na Evropské město kultury 2028 a odvažnou metou se jménem Unesco je možné označit. K tomu všemu jsou už pochopitelně v jednání místa prezentace výstavy v ČR, Německu a dalších státech Evropy. Všem podporovatelům – upřímně Pán Bůh požehnej!

P. Martin Lanži, děkan ŘKF Broumov

Onen svět v USA

Cestování zvláště s fotografiemi broumovských kostelů přináší i poznávání zvyků v jednotlivých zemích. Třeba USA mi bylo dáno navštívit vícekrát a často i v jiném liturgickém období. Naprosto jedinečným zážitkem je Popeleční středa v New Yorku v roce 2017, kdy velká část obyvatel multikulturní metropole měla svá čela poznamenaná křížem z popele. Advent 2022 ve stejném městě byl pak obohacením o vroucné a na výzdobu štědré očekávání Nejkrásnějšího večera roku.

Aktuálně poslední pobyt pak přinesl zase jinou zkušenost s konfrontací vlastní smrtelnosti v podobě výzdoby Halloweenu. Pro katolíka z Evropy je to něco naprosto jiné. A pro katolického kněze (rovněž z Evropy) to znamená opět nová zamýšlení. Čtenému čtenáři farního měsíčníku tak BIM přináší několik málo fotek, které nemusí nutně vést k pohoršení.

P. Martin Lanži

POSTAVME SE
ZA VÍRU A SVOBODU

ČERVENÁ STŘEDA

Den připomínky všech
pronásledovaných
pro svou víru

23. LISTOPADU 2022

VÍCE INFORMACÍ NA:
www.cervenastreda.cz
www.facebook.com/cervenastreda

ČERVENÁ STŘEDA

POSTAVME SE ZA VÍRU A SVOBODU

#RED
WED
NES
DAY

Červená středa je v ČR společnou akcí České biskupské konference, Ekumenické rady církví a Federace židovských obcí, která upozorňuje na problematiku náboženské svobody a pronásledování pro víru ve světě.

Základním poselstvím iniciativy je prosazování svobody vyznání, vzájemné tolerance ve společnosti a podpoření solidarity se všemi oběťmi pro víru ve světě. Znakem této iniciativy je rozsvícené červené světlo symbolizující krev trpících pro víru. Červeným světlem bývají nasvíceny památky a veřejné stavby.

Tato iniciativa byla založena britskou organizací Aid to the Church in Need (Církev v nouzi). Vizualním symbolem akce je červené světlo a červené nasvětlení památek. V Praze je takto nasvícen katolický kostel svatého Jiří, Staronová synagoga a Betlémská kaple. Akce se v tyto dny koná také v Německu, Maďarsku, Slovensku, Kanadě, Velké Británii nebo Austrálii.

#REDWEDNESDAY #CERVENASTREDA

ČERVENÁ STŘEDA

POSTAVME SE ZA VÍRU A SVOBODU

#REDWEDNESDAY

PROČ NA TOM ZÁLEŽÍ?

Šest lidí z deseti na Zemi nemá náboženskou svobodu. Vážná porušení náboženské svobody se dějí ve 38 zemích. Největší nebezpečí představuje islamismus, autoritářské režimy a nacionalismus.

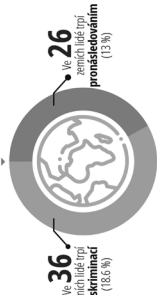
Mohlo by se na první pohled zdát, že zasazovat se za svobodu víry a vyznání je něco vzdáleného, co se nás dnes a tady bezprostředně nedotýká. Není tomu ale tak, z řady důvodů je to otázka i pro nás bezprostředně relevantní.

Aid to the Church in Need
ACN INTERNATIONAL

**SVOBODA NÁBOŽENSTVÍ VE 196 ZEMÍCH SVĚTA
V 62 ZEMÍCH DOCHÁZÍ K PORUŠOVÁNÍ
NÁBOŽENSKÉ SVOBODY (31,6 %)**

SVOBODA VYMNÁNÍ VE SVĚTĚ
ZPRÁVA 2021

V každé třetí zemi světa se porušuje svoboda náboženství

1) Jaký smysl má zastávat se pronásledovaných lidí na druhém konci světa?

Už v Písmu čteme, že trpí-li jeden úd, trpí spolu s ním celé tělo. Sami můžeme žít v relativní náboženské svobodě, ale mnozí pamatujeme dobu ještě nedávno minulou, kdy tomu tak nebylo. Máme tedy morální povinnost postavit se za ty, kterým je tato základní lidská svoboda upírána. Pomoc a solidarita zvenčí je pro ty, kteří trpí útlakem, velkou morální vzpruhou.

A člověk, který si je vědom, že se ví o jeho situaci a že za něj někdo pozvedá hlas, má větší odvalu se postavit sám na odpor proti pronásledování a současně mu to dodává sílu žít v situaci, v níž se nachází.

2) Proč je právo na svobodu vyznání základním lidským právem?

Lidská práva a jejich obrana jsou jedním z fundamentů naší společnosti. Ochrana lidských práv je zakotvena v mnoha dokumentech, především v Listině práv a svobod, která je součástí našich právních řádů. Z historické zkušenosti víme, že lidská práva - a mezi nimi často jako jedno z prvních právo na svobodu vyznání - bývají trnem v oku různých diktatur a totalitních režimů - představitelé totalitní moci si dělají právo na to být sami jakýmiisi „bohy“, a rozhodovat i o myšlení a svědomí svých „poddaných“. Svoboda vyznání svou víru a náboženství, tedy vztahovat se k tomu, co přesahuje tento svět, je úhelným kamenem všech ostatních svobod.

#REDWEDNESDAY #CERVENASTREDA

ČERVENÁ STŘEDA

POSTAVME SE ZA VÍRU A SVOBODU

#REDWEDNESDAY

3) Jaké jsou židovsko-křesťanské kořeny lidských práv?

Aid to the Church in Need
ACN INTERNATIONAL

SVOBODA VYMNÁNÍ VE SVĚTĚ
ZPRÁVA 2021

Změnit své vyznání nebo se svého náboženství zříci může mít vážné právní i společenské důsledky ve

21%
zemí světa

42%
zemí světa

Dnešní systém lidských práv se zrodil z židovsko-křesťanské úcty k jednotlivci, jeho jedinečnosti a jeho svobodného svědomí. Humanismus tento koncept převzal, i když ho odtrhl od jeho původního zakotvení v teologické výpovědi o člověku jako obrazu Božím. Ochrana lidských práv ale přesto zůstává úkolem i pro člověka věřícího - dějiny spásy jsou v křesťanském i v židovském chápání Boží snahou lidskou svobodu, a tedy práva člověka, neobejít, ale vyvážit účinky lidských rozhodnutí svým milosrdenstvím. Jsou-li tedy lidská práva posvátná i pro Boha, jak by mohla nebyť posvátná pro člověka?

4) Jaký má západní systém hodnot „Achilovy paty“ a limity?

Protože platí základní pravidlo lidského soužití „moje právo končí tam, kde začíná právo druhého člověka“, může se stát, že je v některých případech právo člověka vyloženo tak extenzivně, že je tím právo druhého potlačováno. To vede k napětí a ke konfliktu. Stejně tak pokud koncept lidských práv odtrhneme od jeho náboženského základu - tedy od důstojnosti, kterou člověku dává ve stvoření Bůh - stane se měřítkem všeho pouze egoistický jednotlivec a jeho tužby. Proto je tak důležité držet se nejen litery lidských práv, ale především jejich hlubšího významu a ducha.

#REDWEDNESDAY #CERVENASTREDA
www.cervenastreda.cz www.facebook.com/cervenastreda

NEDELNÍ BOHOSLUŽBY

6. listopad

Martínkovice	08:30
Vernéřovice	10:00
Broumov, P+P	10:00
Broumov, klášter	17:00

13. listopad

Broumov, P+P	10:00
Broumov, klášter	17:00

20. listopad

Broumov, P+P	10:00
Broumov, klášter	17:00

27. listopad

Božanov	08:30
Ruprechtice	10:00
Broumov, P+P	10:00
Broumov, klášter	17:00

BOHOSLUŽBY V TÝDNU
od 1. listopadu do 8. listopadu 2022

úterý 1.11.: Heřmánkovice 15:30
a Broumov, děkanský kostel 17:00

středa 2.11.: Broumov,
děkanský kostel 7:00 a 17:00

čtvrtek 3.11.: Broumov,
hřbitovní k. PM 17:00

pátek 4.11.: Broumov,
klášterní k. 17:00 (Broumovské diskuze)

sobota 5.11.: Broumov,
hřbitovní k. PM 17:00

pondělí 7.11.: Broumov,
hřbitovní k. PM 17:00

úterý 8.11.: Broumov,
hřbitovní k. PM 17:00

Mše sv. v týdnu, Broumov

Pondělí	xxxxxxxxx	xxxxx
Úterý	klášterní k.	17:00
Středa	děkanský k.	17:00
Čtvrtek	k. sv. Václava	17:00*
Pátek	děkanský k.	17:00
Sobota	k. sv. Václava	17:00

* Ve čtvrtek 17. listopadu mše sv.
v kapli PM v Šonově v 17:00

Adorace: středa, P+P, 17:30 – 17:45; pátek,
P+P, 17:30 – 17:45

Svátost smíření: 20 min před každou mší sv.;
Sv. smíření – sobota 26/11, P+P, 09:00 – 10:30;

Změna vyhrazena.

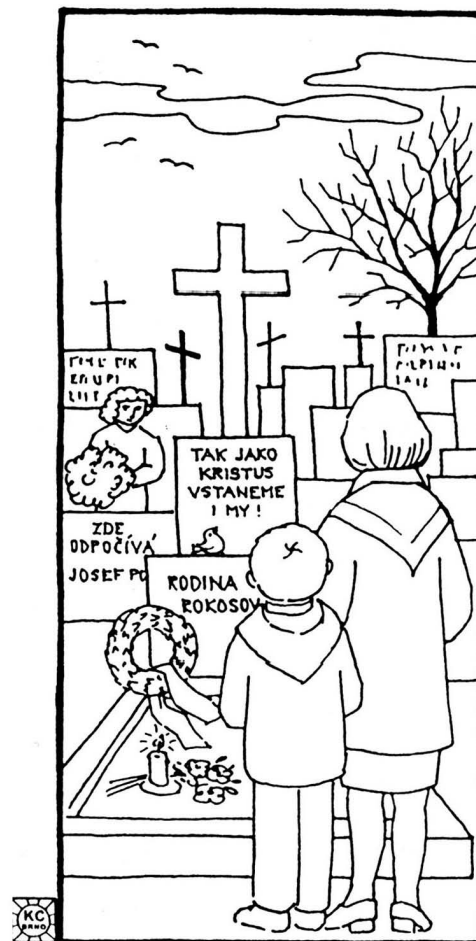
Návrh výuky náboženství – školní rok
2022/2023, od 8. září:

4. – 5. tř.:
čtvrtek, ZŠ Meziměstí, 12:45 - 13:30
6. – 7. tř.:
pátek, ZŠ Meziměstí, 13:30 - 14:15
4. – 5. tř.:
pátek, fara Broumov, 13:00 - 13:45
6. – 7. tř.:
pátek, fara Broumov, 13:40 - 14:30

Farní pouť – 8. října

Pokud bude zájem, můžeme podniknout autokarovou pouť
na Libici za sv. Vojtěchem a na Sázavu za sv. Prokopem.

Přihlásit se je možné na stolku
mezi lavicemi děkanského kostela do pondělí 3. října.

Paypal účet farnosti

church.broumov@gmail.com

Funguje tak, že se lidem pošle tento e-mail a oni na
něj pošlou peníze přes Paypal (v PayPalu se musí zadat právě e-mail). PayPal se používá při platbách
po internetu, nejčastěji ve spojení s e-bayem.
Má ho dost lidí a je jednoduché přes něj něco poslat.

BROUMOVSKÝ BIM INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK

vychází každý 1. týden v měsíci jako měsíčník

Náměty na články můžete zaslat e-mailem na adresu: church.broumov@gmail.com, děkujeme...

Vydává: Římskokatolická farnost - Děkanství Broumov.

www.broumovfarnost.cz

Grafický koncept: Jan Záliš, DTP a zlom: PINstudio, www.pinstudio.cz.

Tisk: vlastním nákladem. Náklad: 130 ks.

Uzávěrka: 15. každého měsíce.